

200704987/1.

Datum uitspraak: 16 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/21723 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 10 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 mei 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Op 18 juni 2007 is de bewaring opgeheven.

Bij uitspraak van 10 juli 2007, verzonden op 12 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht (hierna: de rechtbank), het door appellant tegen de inbewaringstelling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 25 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt appellant dat de rechtbank, door zeven weken na het instellen van het beroep uitspraak op dat beroep te doen, in strijd met artikel 5, vierde lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) heeft gehandeld.

2.1.1. Ingevolge artikel 5, vierde lid, van het EVRM heeft een ieder, wie door arrestatie of detentie zijn vrijheid is ontnomen, het recht voorziening te vragen bij het gerecht opdat deze spoedig beslist over de rechtmatigheid van zijn detentie en zijn invrijheidstelling beveelt, indien de detentie onrechtmatig is. De vraag of sprake is van een spoedige beslissing in de zin van dit artikel dient te worden beantwoord in het licht van de omstandigheden van het geval (uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 21 oktober 1986 in de zaak _____ tegen Zwitserland, no. 9862/82, NJ 1988, 555).

2.1.2. Niet in geschil is dat de rechtbank het op 24 mei 2007 ontvangen beroep op 4 juni 2007, binnen de in artikel 94, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) gestelde termijn, ter zitting heeft behandeld. Nadat zij het onderzoek had gesloten, heeft zij op 12 juni 2007 besloten het in verband met een door appellant ter zitting opgeworpen beroepsgrond te heropenen, waarna zij de staatssecretaris heeft verzocht een proces-verbaal van bevindingen over te leggen. Bij brief van 15 juni 2007 heeft de staatssecretaris dat proces-verbaal overgelegd. Bij brief van 18 juni 2007 heeft appellant daarop gereageerd met de opmerking dat het overgelegde proces-verbaal niet is ondertekend. Bij brief van 3 juli 2007 heeft de rechtbank de staatssecretaris verzocht een ondertekend

exemplaar van het proces-verbaal over te leggen. Bij brief van 4 juli 2007 heeft de staatssecretaris dat gedaan. Bij brief van 5 juli 2007 heeft appellant daarop gereageerd. Op 10 juli 2007 heeft de rechtbank met toestemming van partijen het onderzoek zonder nadere behandeling ter zitting gesloten en binnen de in artikel 94, derde lid, van de Vw 2000 gestelde termijn op diezelfde dag uitspraak gedaan.

2.1.3. Appellant klaagt niet dat, gezien het tijdsverloop sinds de dag waarop hij beroep heeft ingesteld, reeds op de dag waarop de staatssecretaris de bewaring heeft opgeheven van een spoedige beslissing, als bedoeld in artikel 5, vierde lid, van het EVRM, geen sprake was.

Gelet op het arrest van het EHRM van 30 augustus 1990 in de zaken . . . tegen het Verenigd Koninkrijk (nos. 12244/86, 12245/86 en 12383/86, www.echr.coe.int), bestaat geen aanleiding voor het doen van onderzoek naar de vraag of, in het geval de bewaring niet zou zijn opgeheven, de rechtbank wat betreft de periode na 18 juni 2007 spoedig op het beroep heeft beslist.

De grief faalt.

2.2. Hetgeen voor het overige is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en
mr. C.H.M. van Altena en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van
mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

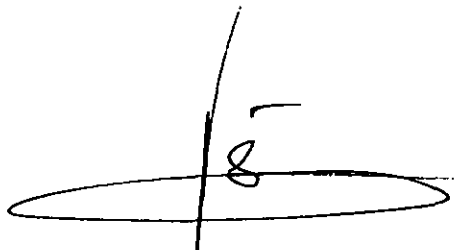
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 augustus 2007

452.

Verzonden: 16 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 8300
3503RH UTRECHT

Regio Utrecht
Korpsonderdeel 9 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door J.A. Staal
Telefoon 030-6591400
Fax 030-6591297
V-nummer / Zaak / Zaak - 22/05/2007
Datum 22/05/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Utrecht

IND ichek:	
Dossiernr:	9408310105
Uitd bewaardatum:	
Gezond:	
IND omvang:	29 MEI 2007
Registratie in naam m.d.w.:	
INDIS:	
Invoer naam m.d.w.:	
controle:	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Jeroen Aloysius Staal, inspecteur van het regionaal politiekorps Utrecht,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voor(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Algerije
Nationaliteit(en) : Onbekend, Algerijnse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Betrokkene heeft niet voldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Utrecht
Datum : 22/05/2007

V.nr.

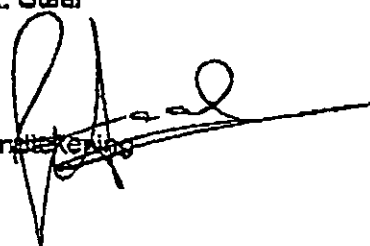
Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 29. Mei 8:57

Tijd

: 21:40 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de inspecteur,
J.A. Staal

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

V.nr.:

Pagina 2 van 2

Ontvangst tijd 29. Mei 8:57

ONTVANGEN 29-05-2007 14:40

VAN-

NAAR-VK UTRECHT BEWARING

PAG'S 227

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/21723 VRONTN

**uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59
Vreemdelingenwet 2000 (Vw) van de enkelvoudige kamer d.d. 10 juli 2007**

inzake

geboren op van Algerijnse nationaliteit,
eiser, verblijvende in het Detentiecentrum Zeist te Soesterberg,
gemachtigde: mr. R. Veerkamp, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.
gemachtigde: mr. E.B. Rijpma, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie-
en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Verweerder heeft op 22 mei 2007 aan eiser met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw opgelegd.

1.2 Eiser heeft hiertegen op 24 mei 2007 beroep ingesteld bij deze rechtbank. Ingevolge artikel 94, eerste lid, Vw strekt dit beroep tevens tot toekenning van schadevergoeding.

1.3 Het geding is behandeld ter zitting van 4 juni 2007. Eiser is ter zitting bijgestaan door mr. F.W. Verweij, kantoorgenoot van eisers gemachtigde. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

1.4 Bij brief van 12 juni 2007 heeft de rechtbank onder toepassing van artikel 8:68 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) het onderzoek heropend.

1.5 Partijen hebben over en weer gecommuniceerd.

1.6 Hedon heeft de rechtbank het onderzoek gesloten.

Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw verklaart de rechtbank het beroep gegrond en bevecht zij de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan, indien zij van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de Vw dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

2.2 Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel van bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen en voert daartoe aan dat niet geconcludeerd kan worden dat

zaaknummer: AWB 07/21723 VRONTN

blad 2

er een strafrechtelijke aanhouding heeft plaatsgevonden, nu het proces-verbaal van bevindingen ontbreekt. Volgens eiser was er geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Wanneer wel een strafrechtelijke aanhouding heeft plaatsgevonden, is deze volgens eiser onrechtmatig. Voorts heeft eiser aangevoerd dat zijn eerdere bewaring is opgeheven vanwege onvoldoende zicht op uitzetting. Er dient bij de huidige bewaring derhalve sprake te zijn van nieuwe feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat zicht op uitzetting thans niet ontbreekt. Deze feiten en omstandigheden zijn volgens eiser niet aanwezig. Ten slotte heeft eiser gesteld dat verweerder had dienen te volstaan met een lichter middel, nu eiser mogelijk detentieongeschikt is.

2.3 In reactie op het door verweerder op 15 juni 2007 ingezonden proces-verbaal van bevindingen van 22 mei 2007 heeft eiser nog aangevoerd dat voornoemd proces-verbaal niet ondertekend is zodat hieraan geen enkele waarde kan worden gehecht. Bij gebrek aan wetenschap betwist eiser de inhoud van voornoemd proces-verbaal. Subsidiair heeft eiser aangevoerd dat de staandehouding heeft plaatsgevonden ter vaststelling van zijn identiteit. Uit het proces-verbaal van bevindingen blijkt niet dat het verzoek aan eiser om een legitimatiebewijs te tonen is gedaan ter controle op de naleving van andere wetten dan de Vreemdelingenwet dan wel ter uitoefening van de politictaak. Controle in het kader van artikel 50, eerste lid, Vw kan evenwel eerst plaatsvinden indien sprake is van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Van een dergelijk vermoeden was volgens eiser geen sprake.

2.4 Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.5 Niet gebleken is dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring niet in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten.

2.6 Hiertoe overweegt de rechtbank dat het ondertekende exemplaar van voornoemd proces-verbaal op 4 juli 2007 alsnog naar de rechtbank en de gemachtigde van eiser is gezonden. Van de inhoud van dat proces-verbaal, dat ambtsedig is opgemaakt, gaat de rechtbank uit.

2.7 De rechtbank overweegt voorts dat uit het proces-verbaal van aanhouding, in samenhang gezien met het proces-verbaal van bevindingen, genoegzaam blijkt dat eiser strafrechtelijk is aangehouden op grond van artikel 197 van het Wetboek van Strafrecht (Sr) en dat er voldoende aanleiding was voor een redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Naar aanleiding van een melding van een verdachte situatie op de Leusderweg, waarbij een getinte man met kort, donker haar, gekleed in een blauwe trui en een lichtblauwe blouse, veel aandacht had voor op de Leusderweg ter hoogte van supermarkt de Boer gepurkeerde fietsen, is eiser gevraagd zich te legitimeren, nu hij aan voornoemd signalement voldeed. Het verzoek aan eiser om een legitimatiebewijs te tonen, heeft naar het oordeel van de rechtbank derhalve plaatsgevonden ter uitoefening van de politictaak. Eiser heeft zich gelegitimeerd met een vreemdelingendocument dat zijn geldigheid had verloren en bleek bij controle gesignaleerd te staan als ongewenst vreemdeling. Eiser is aangehouden terzake van overtreding van artikel 197 Sr.

2.8 Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) eerder heeft overwogen (onder andere in de uitspraak van 26 juli 2001, JV 2001/ 234 en de uitspraak van 17 juni 2002, JV 2002/ 338) is het niet aan de rechter in vreemdelingenzaken te oordelen

zaaknummer: AWB 07/21723 VRONTN

blad 3

over de aanwending van andere dan bij of krachtens de Vw toegekende bevoegdheden. De bevoegdheid van de bijzondere rechter in vreemdelingenzaken is in de Vw beperkt tot de beoordeling van op die wet gebaseerde vrijheidsontneming. Die wet biedt de rechtbank derhalve geen ruimte om zich een oordeel te vormen over de rechtmatigheid van aan de bewaring voorafgaande aanwending van strafrechtelijke bevoegdheden. Daartoe moet men zich wenden tot de terzake van toetsing van strafvorderlijk optreden aangewezen rechter of tot een rechter met algemene bevoegdheid.

2.9 De rechtbank stelt vast dat eisers eerdere bewaring is opgeheven vanwege onvoldoende zicht op uitzetting. In dit geval dient volgens vaste jurisprudentie van de AbRS (bijvoorbeeld AbRS 18 mei 2005, JV 2005/ 282) onderzocht te worden of thans sprake is van feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat zicht op uitzetting niet ontbreekt. De rechtbank overweegt hieromtrent dat verweerder ter zitting heeft aangegeven dat eiser in het bezit was van een mobiele telefoon, naar aanleiding waarvan onderzoek heeft plaatsgevonden. Verweerder heeft gesteld dat in de mobiele telefoon weliswaar geen telefoonnummers uit het buitenland zijn aangetroffen, maar dat naar aanleiding van de wel aanwezige telefoonnummers is besloten een aantal getuigen te horen. Er is reeds getracht een getuige te horen, maar deze is niet in zijn woning aangetroffen. Verweerder heeft toegezegd dat nogmaals zal worden geprobeerd deze getuige te horen. De rechtbank is van oordeel dat het resultaat van dit onderzoek voortsnog kan worden afgewacht. Op grond hiervan kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden gezegd dat het zicht op uitzetting geheel ontbreekt.

2.10 Gelet op het vorenoverwogene is de rechtbank van oordeel dat de toepassing noch tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw. Evenmin is gebleken dat bij afweging van alle daarbij betrokken belangen de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank overweegt hiertoe dat verweerder in de gronden van de maatregel geen aanleiding heeft hoeven zien een lichter middel toe te passen. Voorts overweegt de rechtbank dat eiser zijn stelling dat hij mogelijk detentieongeschikt is niet met (medische) stukken heeft onderbouwd. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat niet is gebleken dat eiser vanwege zijn (psychische) gezondheidstoestand niet in bewaring kan worden gesteld.

2.11 Met betrekking tot de stelling van eiser, na heropening van het onderzoek, dat de bewaring inmiddels op 18 juni jongstleden is opgeheven en dat verweerder kennelijk zelf tot het inzicht is gekomen dat de maatregel onrechtmatig is opgelegd, overweegt de rechtbank dat een opheffing op 18 juni, wat hiervan zij, niet betekent dat de maatregel onrechtmatig is opgelegd.

2.12 Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden. Gelet hierop bestaat geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.13 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

zaaknummer: AWB 07/21723 VRONTN

blad 4

Beslissing

De rechtbank:

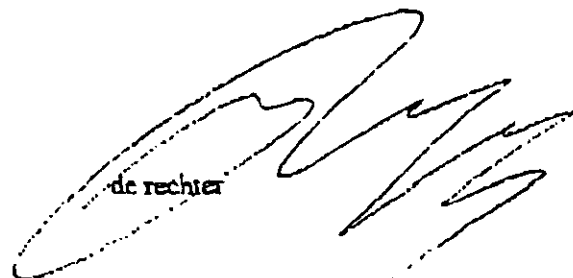
verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M. ter Brugge, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 10 juli 2007, in tegenwoordigheid van mr. A.E. Veldhoen, als griffier.

de griffier

de rechter

afschrift verzonden op:

12 JULI 2007

Rechtsmiddel

Ingevolge artikel 95 Vw staat tegen deze uitspraak binnen een week na de dag van bekendmaking hiervan voor belanghebbenden hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepsschrift dient één of meer grieven tegen deze uitspraak te bevatten.

JAP A JOE

advocatenkantoor

mr. h.k. jap-a-joe
advocaat en procureur
candidaat notaris

mr. r. veerkamp

mr. h.s.k. jap-a-joe

mr. drs. a. boumanjal

mr. f.w. verweij

mr. dr. m.i. jap-a-joe blagrove
advocaten en procureurs

utrecht,

17 juli 2007

Afdeling Bestuursrechtspraak

van de Raad van State

Postbus 16113

2500 BC 'S GRAVENHAGE***Tevens per fax 070-3651380*****HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN**

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4369	B 17 JUL 2007
ZAAKNR. 200704984	
AAN: 13	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

thans zonder vaste woon- of verblijfplaats, ter zake dezer domicilie kiezende te Utrecht, Maliestraat 5 (3581 SH), ten kantore van de advocaat en procureur Mr. F.W.Verweij, die door hem ten deze tot gemachtigde is gesteld en als zodanig dit hoger beroepschrift ondertekent;

dat hij tijdig in hoger beroep komt van de uitspraak van de Rechtbank te 's Gravenhage – zittinghoudende te Utrecht - d.d. 10 juli 2007 (verzonden 12 juli 2007). Een kopie van de uitspraak gaat hierbij.

dat de zaak betreft: vreemdelingenbewaring;

dat ondergetekende verklaart tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellant, geboren op _____ vreemdeling van Algerijnse nationaliteit;

dat appellant zich met de bestreden uitspraak niet kan verenigen en daartoe de navolgende grieven formuleert:

FWV

postadres: postbus 13244 3507 le utrecht
bezoekadres: maliestraat 5 3581 sh utrecht
telefoon. 030 233 12 30 fax: 030 231 91 09
e-mail: japajoe@ision.nl

JAP A JOE

advocatenkantoor

GRIEF I

Appellant is op 22 mei 2007 de maatregel van vreemdelingenbewaring opgelegd. Op 24 mei 2007 heeft ondergetekende beroep ingesteld bij de rechtbank en verzocht om opheffing van de maatregel onder toekenning van schadevergoeding. De behandeling ter zitting vond plaats op 4 juni 2007. Daar verweerder een onvolledig dossier aanleverde is het onderzoek geschorst teneinde verweerder in staat te stellen alsnog nadere stukken in te dienen.

Nadien heeft de rechtbank eerst op 10 juli 2007, derhalve 7 weken (!) na het instellen van beroep, uitspraak gedaan. Dit tijdsverloop verdraagt zich niet met het bepaalde in artikel 5 lid 4 van het Europees Verdrag van de rechten van de mens waarin is neergelegd dat een ieder, die door arrestatie of detentie zijn vrijheid is ontnomen, het recht heeft voorziening te vragen bij het gerecht opdat deze spoedig beslist over de rechtmatigheid van zijn detentie. Dat appellant door verweerder op 18 juni 2007 op vrije voeten is gesteld doet hieraan niet af, niet in de laatste plaats omdat de rechtbank blijkens de stukken hiermee niet bekend was tot het moment waarop ondergetekende zulks vermeldde in het schrijven van 5 juli 2007.

UEA College wordt op grond van het vorenstaande verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren wegens schending van artikel 5 lid 4 van het EVRM.

GRIEF II

Ten onrechte overweegt de rechtbank sub 2.7 van de uitspraak, dat *"uit het proces-verbaal van aanhouding, in samenhang gezien met het proces-verbaal van bevindingen, genoegzaam blijkt dat eiser strafrechtelijk is aangehouden op grond van artikel 197 van het Wetboek van Strafrecht (Sr) en dat er voldoende aanleiding was voor een redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Naar aanleiding van een melding van een verdachte situatie op de [] waarbij een getinte man met kort, donker haar, gekleed in een blauwe trui en een lichtblauwe blouse, veel aandacht had voor op de [] ter hoogte van supermarkt de Boer Fwv*

JAP A JOE

advocatenkantoor

geparkeerde fietsen, is eiser gevraagd zich te legitimeren, nu hij aan voornoemd signalement voldeed. Het verzoek aan eiser om een legitimatiebewijs te tonen, heeft naar het oordeel van de rechtbank derhalve plaatsgevonden ter uitoefening van een politietaak. Eiser heeft zich gelegitimeerd met een vreemdelingendocument dat zijn geldigheid had verloren en bleek bij controle gesignaleerd te staan als ongewenst vreemdeling."

Toelichting

Volgens de rechtbank heeft het verzoek een legitimatiebewijs te tonen, plaatsgevonden ter uitoefening van een politietaak. Nog afgezien dat de rechtbank haar oordeel niet gemotiveerd heeft vindt zulks ook geen steun in het proces-verbaal van aanhouding en het proces-verbaal van bevindingen. Zoals reeds in beroep gesteld volgt uit het proces-verbaal van bevindingen d.d. 22 mei 2007 dat appellant is staandegehouden ter vaststelling van zijn identiteit op grond van het feit dat appellant zou hebben voldaan aan het signalement van de persoon die aandacht zou hebben gehad voor aan de Leusderweg geparkeerde fietsen. Appellant is verzocht om een identiteitsbewijs nadat hij was staande gehouden. Derhalve is geen sprake van uitoefening van de algemene politietaak als bedoeld in artikel 2 Politiewet 1993, in het kader waarvan personen verzocht kunnen worden zich te legitimeren. De rechtbank heeft zulks onvoldoende onderkend.

Appellant stelt zich op het standpunt dat uit het proces-verbaal van bevindingen niet blijkt dat het verzoek aan appellant om een legitimatiebewijs te tonen is gedaan ter controle op de naleving van andere wetten dan de Vw 2000, dan wel ter uitoefening van de politietaak. Van een strafrechtelijke verdenking ex artikel 27 Sr. is, ook volgens de rechtbank, geen sprake geweest. Derhalve moet het ervoor worden gehouden dat de controle op de identiteit van appellant heeft plaatsgevonden op grond van artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000. Echter kan een dergelijke controle eerst plaatsvinden indien sprake is van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Een dergelijk vermoeden ontbreekt in casu zodat de staandehouding en daaropvolgende aanhouding onrechtmatig zijn.

Fwv

JAP A JOE

advocatenkantoor

De rechtbank heeft dit alles onvoldoende onderkend.

GRIEF III

Ten onrechte overweegt de rechtbank sub 2.9 van de uitspraak:

"In dit geval dient volgens vaste jurisprudentie van de AbRS (...) onderzocht te worden of thans sprake is van feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat zicht op uitzetting niet ontbreekt. De rechtbank overweegt hieromtrent dat verweerder ter zitting heeft aangegeven dat eiser in het bezit was van een mobiele telefoon, naar aanleiding waarvan onderzoek heeft plaatsgevonden. Verweerder heeft gesteld dat in de mobiele telefoon weliswaar geen telefoonnummers uit het buitenland zijn aangetroffen, maar dat naar aanleiding van de wel aanwezige telefoonnummers is besloten een aantal getuigen te horen. Er is reeds getracht een getuige te horen, maar deze is niet in zijn woning aangetroffen. Verweerder heeft toegezegd dat nogmaals zal worden geprobeerd deze getuige te horen. De rechtbank is van oordeel dat het resultaat van dit onderzoek vooralsnog kan worden afgewacht. Op grond hiervan kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden gezegd dat zich op uitzetting geheel ontbreekt."

Toelichting:

Op grond van vaste jurisprudentie van UEA College was de rechtbank, nu de eerdere bewaring van appellant was opgeheven wegens onvoldoende zicht op uitzetting, gehouden te onderzoeken of sprake was van feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat zicht op uitzetting niet meer ontbreekt. Naar de mening van appellant kan het enkele feit dat bij hem een mobiele telefoon is aangetroffen zonder daarin opgeslagen buitenlandse telefoonnummers, niet als zodanig feit of omstandigheid worden gekwalificeerd, te meer niet nu verweerder zelve niet betwist dat appellant de Algerijnse nationaliteit bezit althans geen enkel begin van bewijs heeft aangedragen voor deze stelling.

Fwv

JAP A JOE

advocatenkantoor

Evenmin verdraagt zich met voormelde vaste jurisprudentie dat verweerder de gelegenheid wordt gegeven onderzoek te verrichten teneinde vast te stellen of zich in de (nabije) toekomst dergelijke feiten en omstandigheden voordoen naar aanleiding van de uitkomst van verhoor van getuigen. De rechtbank heeft zulks ten onrechte niet onderkend.

MITSDIEN

het de Afdeling Bestuursrechtspraak moge behagen de uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen.

met veroordeling van verweerder (ex artikel 8:75 Awb) in de kosten die appellant in verband met de behandeling van de onderhavige procedure redelijkerwijs heeft moeten maken;

advocaat-gemachtigde

FWV